

[Ministeren for offentlige arbejder]

kommuner. Jeg synes, man må indrømme, at der er sket en væsentlig udvikling i denne sag i de seneste år.

(Kort bemærkning).

Ernst Schmidt (FP):

Det var i anledning af ministerens udtalelse om, at fremskridtspartiet ikke var et arbejderparti eller noget i den retning. Dertil vil jeg gerne sige, at det efterhånden er blevet sådan, efter at socialdemokraterne har fået gennemført deres økonomiske politik, at ingen arbejder har råd til at køre bil. Det er kun for de rige, og det går fremskridtspartiet absolut ikke ind for.

Margrete Auken (SF):

Hr. Dræbye sagde – nok sagt med den ironi, der hører sig til – at det var tilfældigt, at vi havde taget debatten her inden kommunalvalget. Deri tager hr. Dræbye helt fejl. Det var aldeles ikke tilfældigt. Det var med vilje. Det viste sig også at være en god idé, for spørgsmålet er da, om vi havde fået al den velvilje over for cyklisternes vilkår, hvis ikke der havde været et kommunalvalg på trapperne. Det viste sig jo at være en god plan, for det gav da anledning til mange ord.

Jeg vil godt – det bliver så en generel tak til ordførerne – sige, at det var dejligt, at vi denne gang kom til at snakke om cykler. Jeg erindrer debatten om den kollektive trafik, som for halvdelen af talernes vedkommende udelukkende handlede om de mishandlede bilister.

Det er specielt igen ministeren, der skal have tak for ikke at have dementeret det, der kom frem i redegørelsen. Jeg var ellers slømt bekymret, da jeg så, hvilke partier der stod bag socialdemokratiets forslag til dagsorden, og da jeg hørte, hvordan i hvert fald et af partierne begrundede deres baggrund for at være medforlagsstiller. Jeg kunne godt have forestillet mig, at ministeren måske havde svinget, men altså regeringen fastholder det, der blev sagt i redegørelsen. Problemet er blot stadig væk pengene. Når vi også godt har villet sende denne besked ud til kommunerne, er det, fordi vi håber, at de kommunale politikere ikke bare sylter det ind i velvilje, men også sætter kroner og øre på, og at folk forlanger at få kroner og øre på.

Tilsvarende bliver vi jo altså nødt til at sige herinde: uanset om vi havde haft denne debat, og uanset om der var et eneste menne-ske, der havde løftet stemmen i denne anledning, var den meget beherskede bevilling til cykelstier jo ikke blevet anderledes. Vi håber da, at der alligevel kommer lidt gang i dette i ændringerne til finansloven, sådan at der kan komme flere penge på. Det kan så være en opfordring til regeringens forligspartier, i hvert fald til de radikale og til kristeligt folkeparti, om at støtte en stærkere bevilling, fordi det er en meget behersket og nedskåret bevilling i forhold til, hvad man havde regnet med.

Jeg ved godt, det er svært, fordi trafikministeriet jo trækkes med – som forsvaret inden for deres område trækkes med F-16 – Farøbroen. Lad det nu være sagt én gang til, at vi i øjeblikket hælder milliarder i den dér Farøbro. Det kan blive en grund til – jeg håber, man er klar over, hvad der går af sted den vej – at man alligevel sætter nogle penge af.

Et emne, der har været nævnt flere gange fra flere ordføreres side, har været dette med de forfærdelige cykler, der jo kørte som jeg ved ikke hvad, som ikke overholdt færdselsloven, og som derfor selv var ude om det. Jeg vil lige spørge, hvem er det, det går ud over, når man som cyklist ramler ind i en bil. Det er meget sjældent bilisten, det går ud over. Jeg synes, det er væsentligt at have med, at det er usammenlignelige størrelser. Det er da muligt, at man masser af gange vil kunne sige, at cyklisten er ude om det, men man kan også være sikker på, at cyklisten da ikke gør det med vilje, så tåbelig er den danske befolkning da heller ikke, at den kaster sig ud foran bilerne.

Det, at man let kommer til at udvikle de dér lidt anarkistiske tilbøjeligheder som cyklist, skyldes jo, at det er en overset gruppe i trafikken. Alt, hvad der er af regler, handler om, at man skal holde tilbage, at man ikke må det, og at man skal ud til siden, at man skal stå af, at man skal gå. Det hele handler om at holde os udenfor, og på den måde bliver man let lidt anarkistisk. Hvis man derimod får en anderledes status og man bliver taget alvorligt i trafikken, er jeg sikker på, at der også vil følge bedre trafikskikke med fra cyklisternes side. Jeg mener stadig væk ikke, at de er farlige for andre end sig selv, men